

BIDEN I EL RETORN AL MULTILATERALISME

Pol Morillas, director, CIDOB
[@polmorillas](#)

La política exterior de la futura administració Biden no escaparà de les dinàmiques de polarització que determinen la política interna dels Estats Units. Malgrat això, s'espera que el nou president restauri les aliances tradicionals, malmeses per la retòrica hostil i la imprevisibilitat de Donald Trump, i fomenti el diàleg en el marc d'institucions internacionals, amb l'objectiu de reformar-les. El demòcrata deixarà enrere la lògica de l'America first i la mentalitat transaccional i aïllacionista de Trump.

641

NOVEMBRE
2020

Aquest article s'ha
publicat prèviament
al diari **ARA**

Amb cada nova crisi, la frontera entre la política internacional i la domèstica es difumina progressivament. La pandèmia del coronavirus n'és l'exemple més clar i recent. La conseqüència natural d'aquesta tendència és la creixent politització dels temes internacionals. La campanya electoral nord-americana, per exemple, ha fet de les relacions amb la Xina una qüestió de política interna. Per tant, com més grau de politització de l'agenda internacional, més probabilitats que les dinàmiques de polarització interna afectin la capacitat de projecció exterior d'un determinat país. Aquest serà un dels trets definitoris de la política exterior de la nova administració de Joe Biden.

Pel que fa a la presidència, els resultats electorals deixen un país gairebé partit per la meitat, amb un rècord històric de vots per al candidat demòcrata, però amb un augment de 7 milions de vots per a Donald Trump respecte al 2016. La Cambra de Representants continuarà en mans dels demòcrates, i el Senat, molt probablement, dels republicans. Internament això es traduirà en un marge de maniobra reduït per implementar plans d'estímul ambiciosos, per reformar el Tribunal Suprem o per recuperar l'ambició socialdemòcrata de l'Obamacare i altres mesures socials. La pandèmia probablement obligarà Biden a fomentar mesures de contenció més restrictives. En política exterior, la difícil governabilitat interna limitarà l'esperat gir copernicà respecte a Trump.

Biden restaurarà les aliances tradicionals i fomentarà el diàleg en el marc d'institucions internacionals, amb l'objectiu de reformar-les. També deixarà enrere la lògica de l'America first i la mentalitat transaccional, renacionalitzadora i aïllacionista de Trump. Però els efectes de la polarització interna i de la politització de l'agenda internacional el forçaran a mirar pel retrovisor a cada pas. Canvis estructurals com la consolidació d'un món multipolar, on prevalen els interessos nacionals, i de la Xina com a superpotència també l'hi obligaran.

A l'inici del mandat, la seva agenda multilateral desfarà el llegat de Trump. Sobre canvi climàtic, Biden ha promès retornar a l'Acord de París. La conferència de Glasgow (COP26) li oferirà una primera oportunitat d'activisme mediambiental, que anirà acompanyat, en el millor dels casos, d'ordres executives i no de la signatura de nous tractats, que requeririen l'aprovació al Senat. En salut global, Biden pot retornar els Estats Units a l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i fomentar la cooperació en matèria de vacunes o tractaments.

Mentrestant, en el capítol de la no proliferació nuclear, Biden revisarà la retirada de l'acord sobre l'Iran (JCPOA) i s'alinejarà de nou amb la posició de la Unió Europea. La rivalitat amb la Xina seguirà protagonitzant les relacions comercials, sobretot pel que fa a les pràctiques deslleials i la guerra tecnològica, però el nou president pot fer passos endavant també per desbloquejar el mecanisme de resolució de disputes de l'Organització Mundial del Comerç (OMC). En poques paraules, Biden fomentarà la conversa multilateral, però no podem esperar dels Estats Units una conversió cega al multilateralisme.